

18-22.05.2020 r.

Proponowane zajęcia i zabawy edukacyjne

Gr. I

Wych. Anna Dziubdzińska

BLOK TEMATYCZNY: Myślę i działam.

Poniedziałek 18.05. 2020 r.

Temat dnia: Koło tu, koło tam.

Cele:

- rozwijanie kreatywności;
- dostrzeganie koła w najbliższym otoczeniu'
- tworzenie według wzoru, wskazówek i własnych pomysłów pracy origami z kół.

I.

Jaki mam dziś humor? – Rodzic i dziecko rysują na kartce papieru buźkę określającą ich emocje: wesoly - symbol koło, a w nim uśmiech tzw. uśmiechnięta buzia ;smutny – koło i podkowa w dół tzw. Smutna buzia, zły- koło i pozioma kreska. (możecie wymyślić swoje symbole).

Dbamy o nasze zdrowie. Przypomnienie dziecku o konieczności przestrzegania zasad higieny: - częste mycie rąk – zwłaszcza przed posiłkami;

Zabawa ruchowa ze śpiewem (popularna) **Kółko graniaste**- powtarzamy zabawę z dzieckiem kilka razy.

II.

Zabawa kreatywna **Koło tu , koło tam**. Pomoce: koła różnej wielkości (wycięte lub zrobione dziurkaczem) ok. 4 - 6, klej, kredki, kartka. LUB możesz Rodzicu rysować koła na kartce, kredki.

Rodzic prosi by dziecko rozejrzało się i wskazało oraz nazwało przedmioty w których ukryło się koło (np. talerz, zegar, lizak). Następnie przyklejamy na białej kartce kółeczko. Zadaniem dziecka jest wymyślić, czym takie kółeczko może się stać oraz dorysować brakujące elementy np. słońce- do koła należy dorysować promienie; rower- doklejamy drugie koło bądź go rysujemy oraz inne elementy: kierownik, rama, pedały; Na początku Rodzic może inspirować dziecko własnymi pomysłami (głowa misia, brzuszek misia, kwiatek). Nadmieniam, że dzieci potrafią zaskoczyć swoimi pomysłami.

Improwizacja ruchowa do piosenki

Piosenka Stonoga ŚPIEWAJĄCE BRZDĄCE

<https://www.youtube.com/watch?v=mmootHFImx0>

Praca plastyczna, w której wyjściem działania jest koło (płaskie koło origami - UWAGA: w origami możemy tylko dorysować szczegóły, nie doklejamy innych gotowych elementów . Możecie składać, zaginać koła.)
- Stonoga

Do wykonania tego zwierzątka potrzebujemy kolorowe koła wycięte z papieru lub płatki kosmetyczne, kartka formatu A4, klej , mazaki. Koła układamy na kartce w rzędzie lub w formie fali tak by się łączyły . Przyklejamy ułożone koła oraz wzbogacamy naszą stonogę o elementy tj oczy , buzia „nogi” przez dorysowanie ich mazakiem.

- Możecie wykonać też inne zwierzęta z kół np. motyla czy żabę (pomocnicze obrazki poniżej) lub wg własnej inwencji.

III.

„Co schowano”- zabawa. Na podłodze układamy 4-5 zabawek, przedmiotów domowego użytku itp. Dziecko wymienia ich nazwy, przygląda się, aby zapamiętać jak najwięcej przedmiotów, następnie wychodzi z pokoju. W tym czasie rodzic chowa jedną zabawkę (przedmiot). Zadaniem dziecka jest odgadnięcie, której zabawki brakuje. Zabawę powtarzamy kilka razy.

Słuchanie piosenki Przegoń wirusa WYK. SPIEWAJĄCE BRZDĄCE

<https://www.youtube.com/watch?v=QT-2bnINDx4>

Wtorek 19.05.2020 r

Temat dnia: Rytmiczne układy

Cele:

- rozwijanie dużej i małej motoryki,
- wdrażanie do bezpiecznego posługiwania się nożyczkami,
- kształtowanie poczucia rytmu,
- kształtowanie umiejętności dostrzegania powtarzalności,
- obcowanie z figurami geometrycznymi i ich nazwami.

I.

Zabawy z gazetami:

- „**wiosenny wiaterek**”: ćwiczenia oddechowe, dmuchanie na gazety

- „**Kałuże**”: rozkładamy gazety- kałuże na dywanie. Włączamy ulubioną piosenkę podczas jej trwania dziecko przeskakuje, omija „kałuże”, nie może na nie stanąć. Gazety na dywanie mogą się zamienić na „kamienie” po których dziecko skacze, aby nie wpaść do np. rzeki, strumyka, kałuży itp.

Na koniec wykorzystajcie gazety do zabaw z nożyczkami; wycinajcie kawałki gazet i stwórzcie z nich dowolny obrazek.

Uwaga dla przedszkolaków.

MOJE PRZEDSZKOLAKI! Pamiętajcie, że wycinać możecie tylko w obecności mamy lub taty! Mama lub tata na pewno Wam chętnie pomogą i wspólnie zrobicie przepiękną pracę.

Zabawa ruchowa do wyboru:

- ze śpiewem (popularna) **Kółko graniaste**- powtarzamy zabawę z dzieckiem kilka razy.

- improwizacja ruchowa do piosenki **Stonoga ŚPIEWAJĄCE BRZDĄCE**

<https://www.youtube.com/watch?v=mmootHFImx0>

II.

Ćwiczenia rytmiczne sprzyjające dostrzeganiu regularności

W tej proponowanej zabawie dydaktycznej pamiętajcie o indywidualnych możliwościach dziecka (Nie musicie wykonywać wszystkich propozycji ciągiem). Dzieci znają zabawę, ale nie wszystkie są na tym samym etapie.

Zaczynamy od ćwiczeń prostych i będziemy je stopniowo wzbogacać. Rodzic i dziecko siedzą naprzeciw siebie przy stole. Z boku leżą: klocki, kolorowe kółka i trójkąty .

1. Układamy prosty rytm. Rodzic zwraca się do dziecka: Obserwuj. Jednocześnie układa prosty rytm. Kółko, klocek, kółko, klocek, kółko, klocek. Układaj dalej...

2. Odczytywanie i kontynuowanie rytmu. Rodzic komplikuje odrobinę zadanie i układa: Kółko, dwa klocki, kółko, dwa klocki, kółko, dwa klocki. Układaj dalej... Jeżeli dziecko dostrzeże prawidłowość, będzie dalej układało rytm.
3. Kontynuowanie trudniejszych rytmów. Rodzic układa trudniejsze zadanie: Pokazując rytm czyta: Kółko, trójkąt, klocek, kółko, trójkąt, klocek, kółko, trójkąt, klocek. Układaj dalej...
4. Wysłuchiwanie i dostrzeganie regularności. Trzeba tu nie tylko dostrzec to, co się powtarza, ale także to zapamiętać. **PAMIETAJMY, aby przedstawiając układ rytmiczny, trzykrotnie powtórzyć sekwencję dźwięków. Powtórzeń może być więcej, ale nigdy mniej. Trzykrotne usłyszenie zestawu dźwięków pozwala dziecku zorientować się w tym, co się powtarza.**

Rodzic zaczyna od najprostszych rytmów i stopniowo je komplikuje:

- klaszcze rytmicznie w ręce: dziecko słucha i kontynuuje rytm,
- przemiennie klaszcze i uderza dłonią w stół: dziecko słucha i kontynuuje,
- klaszcze dwa razy i raz uderza w stół: dziecko słucha i kontynuuje rytm,
- klaszcze, uderza w stół, klepie się w kolano: dziecko słucha rytmicznych dźwięków i kontynuuje je.

- Można jeszcze bardziej komplikować rytmy: uderzając łyżeczką w szklanekę, potrząsając pudełkiem z kamykami, stukając ołówkiem w stół, szeleszcząc papierem. (Jeśli posiadacie zestawy instrumentów perkusyjnych, to znakomicie nadają się do tych ćwiczeń.)

5. Ćwiczenia rytmiczne wykonywane ciałem są trudniejsze, bo wiąże się to z pamięcią ruchową i często ograniczonymi możliwościami odtworzenia obserwowanych sekwencji ruchowych. Jak zawsze Rodzic zaczyna od ćwiczeń prostych i stopniowo je komplikuje.

Pokazuje rytmy:

- podskok, przysiad (trzykrotnie): dziecko kontynuuje,
- podnosi ręce do góry, kładzie na ramiona i wyciąga w bok: powtarza to trzykrotnie,
- skłon w przód, wyprost, skłon w lewo, skłon w prawo: powtarza to trzykrotnie, a dziecko kontynuuje.

III.

Zabawa z pokazywaniem Ja jestem niedźwiadek (uczyliśmy się jej w przedszkolu)

Jedna łapka – pokazujemy jedną rączkę

druga łapka – pokazujemy drugą rączkę

ja jestem niedźwiadek – wskazujemy na siebie

Jedna nóżka, druga nóżka – pokazujemy jedną nogę, drugą nogę

a to misia zadek – klepiemy się po pośladkach

Lubię miodek – masujemy brzuszek

kocham miodek – masujemy brzuszek

podkradam go pszczołkom – machamy rączkami, pokazując jak pszczołki latają
Jedną łapką, drugą łapką, czasem wciągamy rurką – rączki przykładamy do buzi na
wzór rurki

Link pomocniczy <https://www.youtube.com/watch?v=nozt3uL8WQs>

Środa 20.05.2020 r.

Temat dnia: Kolorowo i wesoło

Cele:

- Utrwalenie orientacji w otoczeniu;
- wdrażanie do uważnego słuchania i wykonywania poleceń;
- rozwijanie motoryki.

I.

Orientowanie się w otoczeniu z uwzględnieniem różnych przedmiotów

Ćwiczenia z krzeselkiem i woreczkiem. Potrzebne jest krzesło i woreczek (można go zastąpić klocek).

Rodzic stawia krzeselko na środku pokoju i zwraca się do dziecka:

- Stań za krzeselkiem.
- Usiądź na krzeselku.
- Popatrz do przodu.
- Popatrz w lewo (Rodzic wskazuje kierunek), w prawo (Rodzic wskazuje kierunek).
- Zajrzyj za siebie.
- Wstań, weź do ręki woreczek i kładź go tak, jak ci powiem. Połóż woreczek na krzeselku, pod krzeselkiem, z lewej strony krzesła, z prawej strony krzesła, z tyłu, za krzesłem, przed krzesłem.

Słuchanie piosenki Przegoń wirusa WYK. SPIEWAJĄCE BRZDĄCE

<https://www.youtube.com/watch?v=QT-2bnINDx4>

Zabawa ruchowa do wyboru j.w

II.

Mieszkańcy łąki - zabawa dydaktyczna

Potrzebne będą: Kartka A 4 , kredki/ flamastry / plastelina

Rodzic na kartce rysuje i mówi;

- rysuje trawę, staw, kwiaty, słońce

I informuje, że jest to łąka, ale jej mieszkańcy gdzie uciekli.

Rodzic prosi dziecko, aby wyrobiło plastelinę w dłoniach, nadając jej plastyczną formę i wykonało podobiznę zwierząt, owadów mieszkających na łące (możesz dziecku pomagać lub wykonać swoje plastelinowe twory).

Następnie prosi , by dziecko umieszczało na narysowanym obrazku wykonanych z plasteliny mieszkańców łąki wg. instrukcji np.;

- na trawie ślimak
- w stawie żaba

- obok stawu gąsienicę
- wysoko motyle
- nisko pszczoły.

III.

Śpiewanie piosenek i zabawy „płyś z śpiewem”. Rodzic śpiewa z dzieckiem poznane piosenki lub inne ulubione piosenki połączone z improwizacją ruchową oraz słuchanie nowych propozycji dziecięcych na kanałach.

Czwartek 21.05.2020 r.

Temat dnia: Ćwiczenia gimnastyczne według metody ruchu rozwijającego Weroniki Sherborne

Cele:

Dziecko

- rozwija bliższy kontakt z rodzicem w trakcie wspólnych zabaw;
- rozładowuje napięcie i negatywne emocje;
- poznaje własne możliwości fizyczne w działaniu;
- aktywnie i chętnie współdziała z rodzicem;
- ćwiczenie pamięci.

I.

Rozwiązywanie zagadek i naśladowanie ruchem ich bohaterów .

Wolno sunie, hen przed siebie,
Nie poprosi o domek ani mnie, ani ciebie,
Ma go ciągle na sobie,
Nie służy tylko ku ozdobie (ślimak)

Skaczą zielone po majowej łące,
Ogrzewa je ciepłe, wesole słońce. (żaby)

Gdy zaświeci słońko nad majową łąką,
Wesoło latają i kolorowe jak one
Kwiaty odwiedzają. (motyle)

Ma długie nogi i dziób czerwony,

Wrócił niedawno z dalekiej strony,
Z żabkami raczej niechętnie gada,
Taka to jego największa wada. (bocian)

Labirynt- Doprowadź motylka do kwiatka

Doprowadź motyle do kwiatka.

Zabawa ruchowa do wyboru j.w

II.

Środki dydaktyczne: magnetofon, płyta CD z nagraniami utworów muzycznych, kocyk dla dziecka.

1. „Taniec z rodzicem” - Ćwiczenie twórcze przy muzyce. Dziecko stoi na stopach rodzica, obejmując się wzajemnie w pasie próbują tańczyć przy dowolnej muzyce.
2. „Na spacer” - Dziecko ma zamknięte oczy i idzie z rodzicem na spacer, pozwala się prowadzić. Zmiana ról.
3. „Chodzenie w parze obok siebie” -rodzic i dziecko chodzi po pokoju z rękami opuszczonymi wzdłuż tułowia stawiając wielkie kroki, małe kroczki, podskoki w miejscu z rodzicem.
4. „Koniki” – trzymając się za ręce – zabawa ruchowa z pokazywaniem cwału bocznego do słów: Noga goni nogę Bujają koniki Stukają kopytka W rytm muzyki Jedna noga tupie: tup, tup, tup Druga noga stuka: stuk, stuk, stuk Konik skacze sobie: hop, hop, hop Koniku w drogę! Wio!
5. „Skała”- rodzic w pozycji klęk podparty, mocno zaparty o podłogę-jest skałą. Dziecko próbuje przesunąć skałę, pchając lub ciągnąc w różnych kierunkach. Zmiana ról.
6. „Odklejanie” - rodzic leży na plecach przyklejony do podłogi, dziecko próbuje go oderwać. Zmiana ról.
7. „Tunel” - rodzic tworzy tunel w pozycji klęk podparty, dziecko przechodzi tunel na czworaka, wracając czołga się na brzuchu.
8. „Wycieczka po salonie” - Dziecko leży na kocu, rodzic ciągnie go po pokoju.
9. „Naleśnik” - Zawijanie dziecka w koc „jak naleśnik” i rozwijanie, ręce zostają na zewnątrz. Następnie dziecko pełza zawinięte po podłodze.
10. „Fotelik” – rodzic siedzi na podłodze z lekko ugiętymi nogami, obejmuje rękoma dziecko siedzące przodem na jego udach. Dziecko obejmuje rodzica i razem kołyszają się na boki, w tył i w przód.
11. „Plecak” – rodzic w pozycji stojącej trzyma dziecko na plecach lub na brzuchu albo na ramionach; dziecko obejmuje rodzica rękoma i nogami. Rodzic spaceruje z dzieckiem po sali podtrzymując go dwoma rękoma.
12. „Kula u nogi” – rodzic stoi w lekkim rozkroku, dziecko siada przy nodze rodzica, obejmuje ją rękoma i nogami mocno się trzymając; rodzic próbuje poruszać się po sali z dzieckiem „u nogi”.
13. „Rowerek” – rodzic i dziecko leżą na podłodze naprzeciwko siebie z nogami uniesionymi w górę i ugiętymi w kolanach, opierając stopy o stopy rodzica. Razem wykonują nogami tzw. rowerek (ruchy koliste na zewnątrz i do wewnątrz).

14. „Karuzela” – rodzic stoi za dzieckiem i obejmując go rękoma pod ramiona unosi do góry i obraca się z nim wokół własnej osi jednocześnie podwyższając lub obniżając lot trzymanego dziecka.
15. „Plażowanie” – dorosły i dziecko leżą na brzuchach – machają nogami (górze, dół), na przemian uginając i prostując nogi w kolanach, następnie podnosząc i opuszczając złączone nogi w kolanach, „biją brawo” stopami.
16. Masaż „Tu płynie rzeczka” Dziecko leży na brzuchu, oczy zamknięte, Rodzic masuje dziecko.

Tu płynie rzeczka - wzdłuż kręgosłupa z góry na dół rysujemy linię falistą
Tędy przeszła pani na szpileczkach - szybko kroczyliśmy czubkami palców
wskazujących

Tu stąpały słońce - powoli kroczyliśmy płasko ułożonymi dłońmi
I biegały konie. - szybko stukamy pięściami
Wtem przemknęła szczykaweczka, - poszczypujemy
Zaświeciły dwa słońeczka - dłońmi zataczamy kółka
Spadł drobnutki deszczyk - stukamy opuszkami palców
Czy przeszedł cię dreszczyk? - nagle gilgoczemy w kark.

ZAMIANA: Dziecko masuje Rodzica.

17. „Iskierka – pożegnalny uścisk” – rodzic z dzieckiem siedzą naprzeciwko siebie trzymając się za ręce, „wysyłamy iskierkę”. Iskierkę przekazujemy w formie dwóch uścisków.
18. Po zakończeniu dziecko z rodzicem dzieli się wrażeniami i odczuciami, podsumowując wspólną zabawę.

III.

Nauka wierszyka dla mamy

Mamo, Mamo
Cóż Ci dam?
Jedno serce,
Które mam.
A w tym sercu
Róży kwiat
Mamo, Mamo
Żyj 100 lat.

Piątek 22.05.2020 r.

Temat dnia: Dwa Michały

Cele:

- wspomaganie rozwoju operacyjnego myślenia,
- ćwiczenie pamięci,
- rozwijanie sprawności manualnej.

I.

Utrwalenie wiersza dla mamy

Mamo, Mamo
Cóż Ci dam?
Jedno serce,
Które mam.
A w tym sercu
Róży kwiat
Mamo, Mamo
Żyj 100 lat.

Zabawa popularna Dwa Michały

Zabawa może przebiegać przy piosence lub w formie ilustracji ruchowej wiersza

Julian Tuwim

Dwa Michały

Tańcowały dwa Michały,
Jeden duży, drugi mały.
Jak ten duży zaczął krążyć,
To ten mały nie mógł zdążyć.

Jak ten mały nie mógł zdążyć,
To ten duży przestał krążyć.
A jak duży przestał krążyć,
To ten mały mógł już zdążyć.

A jak mały mógł już zdążyć,
Duży znowu zaczął krążyć.
A jak duży zaczął krążyć,

Mały znowu nie mógł zdążyć.

Mały Michał ledwo dychał,
Duży Michał go popychał,
Aż na ziemię popadały
Tańczące dwa Michały.

Link do piosenki

<https://www.youtube.com/watch?v=CQ9hYYnU-sY>

II.

Co jest większe, a co mniejsze ode mnie?- zabawa dydaktyczna

Rodzic zwraca się do dziecka:

Stań obok mnie. Popatrz na mnie. Jestem wyższy od ciebie.

Zaraz dowiemy się, o ile?

Stań przy framudze drzwi, dosuń piętę, wyprostuj się, a ja zaraz zaznaczę twój wzrost (mazakiem rysuje kreskę na framudze).

Odsuń się i popatrz. Jesteś tego wzrostu (pokazuje odległość od podłogi do narysowanej kreski).

A teraz zmierzmy mnie. Poproś Tatę/ Mamę/ Przynieś taboret... Stanę przy framudze, a Tata/ Mama zaznaczy mój wzrost/ lub ty zaznacz dłonią mój wzrost i mazakiem narysuj kreskę .

Wspólnie oglądają wyniki pomiaru i ustalają: kto jest wyższy, kto niższy.

Pokazują, o ile dorosły jest wyższy, o ile dziecko jest niższe.

Po takim wprowadzeniu można już sprawdzić, które przedmioty w pokoju są niższe, mniejsze, a które wyższe, większe od dziecka.

Rodzic proponuje:

Rozejrzyj się dookoła i stań koło tego, co jest od ciebie wyższe, większe, dłuższe (gest pokazuje, że chodzi o wysokość).

Dziecko podchodzi do drzwi, (szafy, regału).

Dorosły spogląda i potwierdza, np.: Tak, drzwi są od ciebie wyższe. Bywa, że dziecko stanie przy oknie. Jest to dobra okazja, aby uświadomić mu, że przy porównywaniu długości trzeba brać pod uwagę dwa punkty: w tym wypadku miejsce, w którym znajdują się stopy dziecka i parapet, od którego zaczyna się okno. Najlepiej, jeżeli dorosły pozwoli dziecku wejść na parapet i ocenić: czy okno rzeczywiście jest od niego wyższe. Po takim doświadczeniu dzieci sprawniej oceniają „na oko”.

Rodzic proponuje: Stań teraz obok przedmiotów, które są niższe, mniejsze (gest pokazuje, że chodzi o wysokość).

Dziecko staje np. koło stołu, dłonią pokazuje na siebie i mówi: Stół sięga mi dotąd.

Rodzic mówi: Mamy błękitnego misia. Co jest większe od misia? Ciekawe, co jest wyższe (gest), a co niższe, mniejsze od niego (gest).

Dziecko najpierw mówi, co jest wyższe, co niższe, a potem sprawdza przystawiając misia do różnych przedmiotów lub kładąc je obok niego.

III.

Ślimaki – praca plastyczna wg. pomysłu , wyboru, możliwości dziecka. Rodzic proponuje różne warianty, wykonania pracy w zależności co posiadacie w domu (wyklejanie : wydartym papierem, kuleczkami z bibuły, kolorowanie kredkami typu pastele, ołówkowe; malowanie farbami : plakatowa, akwarela; łączenie różnych technik)

